

Jerzy Lejawa, Jolanta Gągorowska

Krasocin, st. 1, gm. loco, woj.
kieleckie, AZP 85-58/-

Informator Archeologiczny : badania 31, 87

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zu (zausznice, kawałki zwojów drutu, bransolety, ozdoby „kopertowate”, małe pierścienie, stopione grudki brązu) oraz paciorki szklane. Ponadto natrafiono na 8 skupisk skorup z przepalonymi kośćmi ludzkimi i węglami drzewnymi, które były zniszczonymi przez orkę grobami.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Studiach i Materiałach do Dziejów Żup Solnych w Polsce”.

Badania będą kontynuowane.

KRASOCIN, st. 1, gm. loco, woj. kieleckie, AZP 85-58/—

- ślady osadnictwa z epoki kamienia
- cmentarzysko kultury łużyckiej (późny okres epoki brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 25 sierpnia do 6 września przez mgr. Jerzego Lejawę i mgr Jolanę Gągorowską (PSOZ Kielce, Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego). Finansowane przez PSOZ. Cztery sezon badań. Przebadano powierzchnię ok. 2,5 ara.

W bieżącym sezonie kontynuowano prace prowadzone w 1994 i 1995 r. na przyległej od południa posesji. Przebadano centralny fragment cmentarzyska, leżącej w zachodniej partii działki.

Zarejestrowano 46 grobów popielnicowych. W większości były to ich pozostałości (skupiska skorup i spalonych kości), ale też natrafiono na nieliczne groby dobrze zachowane (obiekty nr 2, 7, 9, 11, 16, 17). Niektóre odsłonięto wręcz „na wtórnym złożu” (np. nr 19, 26), co ograniczało możliwość analizy rozplanowania grobów, niemniej zanotowano ewidentny grób podwójny (ob. nr 30). Brak było grobów z obstawą kamienną, tylko obok grobu nr 20 wystąpił fragment nieckowatego kamienia żarnowego. Brak też było śladów jam grobowych. Dobrze zachowane groby były nakryte misami o profilowanym przekroju. Wśród form dominowały naczynia wazowate z chropowatą dolną partią brzuśca oraz amfory. Spotykano zdobienie ukośnymi grupami kresek na maksymalnej wydętości brzuśca (grób nr 11). W roku bieżącym pojawił się typ wazy nawiązujący do dwustożkowatych naczyń, charakterystycznych dla IV okresu epoki brązu — sugerowałoby to, że mamy tu do czynienia ze starszą partią cmentarzyska. W przeciwieństwie do lat ubiegłych nie zanotowano przystawek, poza grobem nr 9, wyposażonym w kulistodenny kubek z uchem. Sporadycznie znajdowano kółeczka z brązu (np. groby nr 9, 24, 25, 30), natomiast brak było innych wyrobów metalowych. Podczas usuwania gleby i próby dołkowania znaleziono nieliczne wyroby z krzemienia bez wyraźnych cech kulturowych. Wydobyte w trakcie eksploracji niektórych grobów ułamki ceramiki nowożytniej wskazują na długi okres dewastacji cmentarzyska.

Badania nie będą kontynuowane.

Kurów, st. 1, gm. Wieluń, woj. sieradzkie – patrz: wczesna epoka żelaza

Legionowo, st. VII, gm. loco, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

Leonowice, st. 4, gm. Michałowo, woj. białostockie - patrz: okres nowożytny

LEPSZE, st. 25, gm. Zakrzewo, woj. wrocławskie, AZP 46-44/-

- osada kultury łużyckiej (V okres epoki brązu - wczesny okres lateński)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w październiku przez mgr. Witolda Świętosławskiego (Instytut Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Łodzi). Finansowane przez EuRoPol Gaz SA. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 13 arów.

Odkryto 8 jam odpadkowych zawierających ułamki naczyń glinianych i kości zwierzęce.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN Oddział w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w zbiorczym opracowaniu wyników badań na gazociągu.